

Nová sbírka Aloise Volkmana

(Lidová demokracie 2. 12. 1987)

V nakladatelství Mladá fronta vyšla básnická sbírka Aloise Volkmana s lapidárním titulem *To je věc*. I její obsah je lapidární, stejně jako tomu bylo u tří sbírek předcházejících. V tom prokazuje Volkman věrnost a vytrvalost přímo obdivuhodnou, neboť tento básník pěstuje poezii gnómičnou, jejíž duší – podle poučení, která můžeme získat díky většímu politickému slovníku – je moudrost, tělem stručnost která věří více na pravdu než na krásu, ale jež nicméně má svou estetiku: je tím krásnější, čím je průkaznější. U volkmanovy poezie by ovšem nebylo moudré klást do protikladu pravdu a krásu, protože málokdy bylo tak zřetelně a jasně ukázáno, že básnická pravda je její nejvyšší krásou. Zmíněná definice mluví o kráse vnějškové, a my tu máme na mysli její odluku vnitřní, mravní. Je obdivuhodné, s jakou přímo asketickou stručností dokáže básník pracovat a co umí svěřit do minima slov. A nejen to, tato askeze se týká i oblasti námětové. Volkman vezme do ruky docela obyčejnou věc s níž se denně setkáváme a jejím prostřednictvím před vámi rozkryje závažný společenský problém. A navíc to udělá způsobem tak vtipným a někdy dokonce hravým, že máte dojem, jakoby přemýšlel jen o tom, jak vás příjemně rozptýlit, ale jen se trochu nad tím jeho poetickým koncentrátem zamyslíte, zjišťujete pravý opak, že se vám svou zvláštní rafinovanou poezií zadírá pod kůži, často dost nepříjemně. Nikdy mu nejde o samoučelný vtip o samou celou hru se slovy – vše slouží hluboce morálnímu, humanistickému podtextu, vnímanému nepochybně o to citlivěji, že svět v jeho mnohotvárné rozmanitosti nazírá s lyrikem i lékařem.